

vedblive at kaste Penge i Millionvis i dette Uhyre, der minder ikke saa lidt om det bekendte Danaidernes Kar. Det forekommer mig, at Arbejdet med disse Høfder ikke er frit for at ligne Arbejdet med at fylde Vand i dette Kar. Høfderne opløses, undergraves og føres med af Strømmen Aar efter Aar, og jeg tror, vi naa aldrig til nogen Ende med dette Arbejde. Disse Penge kunne og bør anvendes paa en mere forsvarlig Maade.

Man vil maaske sige, at jeg bor saa fjernt fra disse Steder, at det er blot Kniberi, der har ført mig til at stille mig paa dette Standpunkt. Men det er det ikke. Jeg tror, der vilde være meget vundet ved, at man benyttede de Penge, som man tænker at anvende paa Høfder, til Moler og Fiskerihavne. Lad mig her udtale, at det har glædet mig overordentligt, da jeg var der oppe, at se det Liv, der er skabt ved den Mole, der findes. Jeg tror, at det er en nyttig Foranstaltning, som mange Mennesker vilde ville Lovgivningsmagten Tak for, og de vilde være taknemmelige, om man paa dette Omraade vilde strække sig saa vidt som muligt. Jeg for min Del vilde med Glæde gaa med dertil.

Der har i Udvalget været en glædelig Enighed om disse Læmoler, og man har undertiden sagt i Udvalget: — thi man vilde jo gerne arbejde sig sammen saa meget som muligt —: Ja, men dette, at I tage Særstandpunkt med Hensyn til Høfderne, vil medføre, at saa faar man ikke noget ud af det andet. Jeg vil uhyre nødig bidrage dertil, men jeg kan ikke tro, at det skulde hindre Foranstaltninger, som hele Udvalget er enigt om. At Udvalget ikke kan blive enigt om det alt, saaledes som Lovforslaget lyder, og at Flertallet i Udvalget har taget sit Standpunkt og ikke viger fra det, undrer mig ikke. Vi vide jo alle, hvorledes det gaar til i et Udvalg; man gaar med til et eller andet, som man finder mindre heldigt, for derved at opnaa noget andet. Hele denne Foranstaltning med Havn ved Skagen, med Moler og med Høfder; kan man sige er direkte kædet sammen, og da dette Forslag er kommet fra Regeringen, forstaar jeg saa godt, at Flertallet har været betænkeligt ved at tage et afvigende Standpunkt, om end jeg ganske vist tror, at hvis man vil spørge, hvor mange af Udvalgets Medlemmer der virkelig ere glade ved de Høfder, og som tro paa, at man ved dem er i Stand til at beskytte Limfjordstangen for Fremtiden, vil det være et beskedent Tal. Jeg kan paa den anden Side godt forstaa, at de

have Betænkeligheder ved at gaa fra dem.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord med Hensyn til Skagenshavnen. Mindretallet har næret store Betænkeligheder lige over for Opførelsen af denne Havn. Vi frygte for Tilsanding, vi tro, at der virkelig er Grund til at nære Betænkeligheder ved dette Foretagende. Vi have dog ikke ment at kunne forsvare at stille Forslag om, at denne Bevilling skulde gaa ud. Men i vor Mindretalsbetænkning have vi ønsket at henstille til Ministeren endnu engang at tage under Overvejelse, om det ikke, naar alle Forhold fuldt og tilstrækkeligt blive overvejede, vilde være det mest betryggende for Fremtiden at opføre en Øhavn. Vi have ønsket, at den ærede Minister skulde staa frit i den Henseende.

Med Hensyn til Indsejlingen ved Ribe have vi ogsaa været i Tvivl om, hvorvidt den foreslaaede Foranstaltning vilde faa gavnlige Betydning. Vi staa med stor Sympati lige over for denne gamle By, og der er meget, som begrundet en saadan Sympati. Det er nylig nævnt af den ærede Ordfører, og jeg skal ikke gentage hans Ord, jeg kan slutte mig til, hvad han derom udtalte. Vi have altsaa Tvivl om, hvorvidt det virkelig vil gavne Byen, men da der i de Udtalelser derfra, som ere komne til Udvalgets Kundskab, er fremhævet, at man har Tillid til, at Uddybningen vil blive til Gavn for Byen, have vi ikke ønsket at gaa derimod. Jeg for min Del ønskede imidlertid at udtale, at jeg nærer Tvivl lige over for Foretagendet, men at jeg paa den anden Side — og saa vidt jeg har forstaaet min ærede Medforslagsstiller, er han enig med mig deri — ikke har ment at burde gaa imod Henstillingen, da vi ikke tør benægte Muligheden af, at det kan være til Fordel for Byen, og da det maaske ikke er saa let at finde noget andet. Hvis man imidlertid kunde finde noget andet, som man virkelig troede paa vilde blive til Gavn for Byen, vilde jeg dog foretrække det.

C. Sørensen: Som allerede udtalt af det ærede Medlem, der nu satte sig (P. Madsen), har det Mindretal, hvortil jeg hører, næret store Betænkeligheder ved at gaa med til Skagenshavnen, og det navnlig fordi det forekommer mig, at det af det Kort, som var stillet til Udvalgets Disposition, tydelig fremgik, at paa det Sted, hvor Skagenshavnen tænkes anbragt, havde der i den sidste Tid fundet en temmelig betydelig Tilsanding Sted. Vi have derfor henstillet til den højtærede Minister at